

Tuc tuc.

Den lille ladcykel her bliver brugt som taxi i Cambodja, men mest i hovedstaden. De fleste steder kører der nu små motorcykel-taxier. De ligner små varer vogne, der er bygget uden på en lille motorcykel.

Der er næsten ingen fortov nogen steder i Cambodja, og der er næsten ingen mennesker der går rundt inde i byerne. De cykler heller ikke rigtig mere. De allerfleste kører på små motorcykler, moto'er som de kalder dem. Der kan sagtens sidde en hel familie på en motorcykel. Far, mor og to eller tre børn. Det ser vildt farligt ud, men de kører som om, det er det mest naturlige, de nogen sinde har gjort.

Prøv at lukke øjnene og forestil dig, at du sidder klemt inde mellem din far og mor på en moto. På den ene side kan du mærke din lillebror hænge og dingle i din mors arm. På den anden side holder du den pose med mad, som I lige har købt. Du kan ingenting se, men du kan høre og lugte.

Der er dyt og båt i luften fra alle de andre moto'er og biler omkring dig. Der er en hund der gør, og nu kører i forbi det buddhistisk tempel, hvor du kan høre munkene messe meget højt. Moto'en brummer under dig, mens du bomber op og ned, i takt med de huller i vejen som I kører over.

Du kan lugte, at her var der et gadekøkken. De stegte i friture olie. Lidt længere fremme er der meget støvet. Din næse bliver helt stoppet af støv. Nu kommer I forbi nogen, der brænder deres affald af, pu ha det lugtede ikke godt. Godt I kom forbi det, og snart er hjemme.